DOMSTOLENS DOM (Første Afdeling)
12. juli 1989 *

I sag 225/87,

Patricia Belardinelli og tolv andre tjenestemænd i kategori C ved De Europæiske Fællesskabers Domstol, ved advokat Jean-Noël Louis, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Yvette Hamilius, 11, boulevard Royal,

sagsøgere,

mod

De Europæiske Fællesskabers Domstol, ved kontorchef Francis Hubeau, bistået af advokat Jean-François Bellis, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg på Domstolen,

sagsøgt,

angående en påstand om annullation af afgørelserne fra udvælgelseskomitéen for udvælgelsesprøve nr. CJ 80/86 om ikke at give sagsøgerne adgang til prøverne,

har

DOMSTOLEN (Første Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden R. Joliet, dommerne Sir Gordon Slynn og G. C. Rodríguez Iglesias,

generaladvokat: W. Van Gerven
justitssekretær: assisterende justitssekretær J. A. Pompe

på grundlag af retsmøderapporten som ændret efter den mundtlige forhandling af 28. februar 1989,

* Processprog: fransk.

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 18. april 1989,

afsagt følgende

Dom

1 Ved stævning, indgivet til Domstolens Justitskontor den 20. juli 1987, har Patricia Belardinelli og tolv andre tjenestemænd i kategori C ved De Europæiske Fællesskabers Domstol anlagt sag med påstand om annullation af de afgørelser, hvorved udvælgelseskomitéen for udvælgelsesprøve nr. CJ 80/86 afslog at give dem adgang til prøverne i forbindelse med nævnte udvælgelsesprøve, som afholdtes med henblik på oprettelse af en ansættelsesreserve af assistenter (stillingsgruppe B 5/B 4).

2 I henhold til meddelelsen om udvælgelsesprøven skulle ansøgerne besidde et eksamensbevis for afsluttet gymnasieuddannelse eller have tilsvarende faglige erfaring samt godtgøre at have en faglig erfaring erhvervet helt eller delvis som tjenestemand eller midlertidig ansat ved en af De Europæiske Fællesskabers institutioner enten som sekretær eller kontorist i mindst fire år, eller inden for områderne administration og regnskab på fuldtid i mindst to år, eller inden for dokumentationsområdet i mindst to år. Meddelelsen om udvælgelsesprøven angav, at en ansøger som godtgjorde at besidde en faglig erfaring, der kunne træde i stedet for eksamensbeviset for afsluttet gymnasieuddannelse, ikke også kunne anvende denne erfaring til at opfylde den betingelse om faglig erfaring, der krævedes uafhængigt af nævnte eksamensbevis.

3 Det fremgår af sagens akter, at udvælgelseskomitéen for så vidt angår de ansøgere, som har anlagt denne sag, havde fundet, at elleve af disse ansøgere ikke opfyldte betingelsen om at besidde en faglig erfaring ligestillet med et eksamensbevis for afsluttet gymnasieuddannelse, og at de to øvrige opfyldte denne betingelse, men ikke havde godtgjort at besidde den supplerende faglige erfaring, der krævedes foruden nævnte eksamensbevis.

4 Sagsøgerne har fremført fire anbringender til støtte for deres søgsmål:

— overtrædelse af artikel 25, stk. 2, i vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber (herefter benævnt »vedtægten«), idet udvælgelseskomitéens afgørelser var utilstrækkeligt begrundet;

— overtrædelse af meddelelsen om udvælgelsesprøven, af vedtægtens artikel 5 og af artikel 5, stk. 1, i vedtægtens bilag III, idet de kriterier, som udvælgelseskomitéen fastsatte til bedømmelse af en faglig erfaring, der var ligestillet med eksamensbevis for afsluttet gymnasieuddannelse, beroede på en retlig og faktisk vildfarelse;

— overtrædelse af princippet om ligebehandling og af forbuddet mod forskelsbehandling af tjenestemænd ved anvendelsen af disse kriterier;

— overtrædelse af generelle retsprincipper, idet udvælgelseskomitéen ikke tog hensyn til, at visse sagsøgere allerede tidligere havde fået adgang til tilsvarende udvælgelsesprøver.

5 Vedrørende sagens faktiske omstændigheder, retsforhandlingernes forløb samt parternes anbringender og argumenter henvises i øvrigt til retsmøderapporten. Disse omstændigheder omtales derfor kun i det følgende, såfremt det på de enkelte punkter er nødvendigt for forståelsen af Domstolens argumentation.

Anbringendet om manglende begrundelse

6 Sagsøgerne har anført, at afgørelsen om ikke at give dem adgang til prøverne er utilstrækkeligt begrundet, idet udvælgelseskomitéen ikke individuelt har forsynet dem med oplysninger, der gør det klart for dem, hvad der konkret var årsag til, at udvælgelseskomitéen ikke havde fundet deres faglige erfaring tilstrækkelig.

7 Der skal herom henvises til Domstolens faste praksis, hvorefter udvælgelseskomitéen for en udvælgelsesprøve med et stort antal ansøgere, på grund af de hermed forbundne praktiske vanskeligheder, på det første stadium blot kan tilsende ansøgerne en meddelelse om kriterierne for og resultatet af udvælgelsen og først give individuelle oplysninger senere og kun til de ansøgere, der udtrykkeligt anmoder

herom (domme af 26. november 1981, Michel, 195/80, Sml. s. 2861; af 9. juni 1983, Verzyck, 225/82, Sml. s. 1991; af 8. marts 1988, Sergio, 64, 71-73 og 78/76, Sml. s. 1399, og af 28. februar 1989, Basch, 100, 146 og 153/87, Sml. s. 447).

8 Det fremgår af sagen, at kun otte af de tretten sagsøgere udtrykkeligt anmodede om at få kendskab til de kriterier, som udvælgelseskomitéen havde lagt til grund for den anfægtede afgørelse. Udvælgelseskomitéen besvarede ikke disse anmodninger individuelt, men tilstillede den 21. maj 1987 alle de ansøgere, hvis faglige erfaring havde været genstand for en bedømmelse, herunder også ansøgere, som ikke udtrykkeligt havde anmodet om forklaringer, en skrivelse, hvori den redegjorde for de kriterier, den havde lagt til grund.

9 Det bemærkes, at denne skrivelse indeholdt oplysninger, der i det konkrete tilfælde dels gjorde det muligt for den enkelte ansøger ud fra vedkommendes uddannelse og faglige erfaring at erkende, hvilke forhold der havde været afgørende for den af udvælgelseskomitéen trufne afgørelse over for vedkommende, og dels gjorde det muligt for Domstolen at efterprøve begrundelsen for den trufne afgørelse.

10 Det bemærkes endvidere, at selv om to sagsøgere (Cano og Couve) efter at have modtaget skrivelsen af 21. maj 1987 rettede henvendelse til udvælgelseskomitéen, var formålet med disse anmodninger ikke at opnå yderligere individuelle oplysninger, men at få udvælgelseskomitéen til at tage sin afgørelse om ikke at give dem adgang til prøven op til fornyet overvejelse. Udvælgelseskomitéen var derfor ikke på grund af disse anmodninger forpligtet til at give en udførligere begrundelse for dens oprindelige afgørelser. Den omstændighed, at udvælgelseskomitéen ikke fandt anledning til at ændre sine afgørelser, er i denne henseende irrelevant.

11 Heraf følger, at de anfægtede afgørelser var tilstrækkeligt begrundet, hvorfor sagsøgernes første anbringende ikke kan lægges til grund.

Anbringenderne vedrørende de generelle kriterier, som udvælgelseskomitéen fastsatte og anvendte

12 Det findes hensigtsmæssigt at behandle det andet og tredje anbringende under ét, som dels vedrører de kriterier, udvælgelseskomitéen fastsatte med henblik på bedømmelsen af varigheden og karakteren af den faglige erfaring, der skulle anses som ligestillet med et eksamensbevis for afsluttet gymnasieuddannelse, dels den forskelsbehandling som anvendelsen af disse kriterier ifølge sagsøgerne medførte.

13 Hertil bemærkes først, at meddelelsen om udvælgelsesprøven, for så vidt angår fastsættelsen af adgangsbetingelserne, bl. a. betingelsen om en erfaring ligestillet med et eksamensbevis, alene indeholdt den vide formulering, der figurerer i vedtægtens artikel 5, stk. 1, tredje afsnit, hvorfor udvælgelseskomitéen i de konkrete tilfælde måtte vurdere, om de indgivne kvalifikationsbeviser og eksamensbeviser samt den af ansøgerne angivne faglige erfaring var i overensstemmelse med det niveau, som efter vedtægten kræves til udøvelse af arbejdsopgaver i kategori B.

14 Det fremhæves, at Domstolen udtrykkeligt har kendt denne fremgangsmåde retmæssig i dom af 14. juni 1972 (Marcato, 44/71, Sml. s. 105). Sagsøgerne har i øvrigt hverken bestridt lovligheden af meddelelsen om udvælgelsesprøven eller den omstændighed, at udvælgelseskomitéen fastsatte generelle kriterier for bedømmelsen af ansøgernes faglige erfaring.

15 Det fremgår af det anførte, at det må efterprøves, som sagsøgerne har hævdet, om udvælgelseskomitéen ved fastsættelsen af sine kriterier ikke overholdt ordlyden af meddelelsen om udvælgelsesprøven eller fastsatte yderligere betingelser, som var strengere end adgangsbetingelserne i meddelelsen om udvælgelsesprøven, når henses til karakteren af de angivne arbejdsopgaver.

16 Hertil bemærkes, at udvælgelseskomitéen, når henses til de vide formuleringer, der var anvendt i meddelelsen om udvælgelsesprøven, besad et vidt skøn ved fastsættelsen af kriterierne for anvendelsen af adgangsbetingelserne.

17 Ved udøvelsen af dette skøn havde udvælgelseskomitéen, for så vidt angår faglig erfaring ligestillet med eksamensbevis for afsluttet gymnasieuddannelse, krævet faglig erfaring erhvervet i en stilling, der normalt måtte anses for at forudsætte et uddannelsesniveau, der kunne sammenlignes med en studentereksamen, og bestemt, at varigheden af denne faglige erfaring skulle være klart længere end de skoleår, den skulle erstatte. Udvælgelseskomitéen havde ud fra disse kriterier opstillet et skema, der ud fra hver enkelt ansøgers uddannelsesniveau og arten af den faglige erfaring, angav, hvilken varighed denne erfaring skulle have for at kunne erstatte et eksamensbevis for afsluttet gymnasieuddannelse.

18 De af udvælgelseskomitéen fastsatte kriterier forekommer hverken vilkårlige eller urimelige, når henses til de i meddelelsen om udvælgelsesprøven anvendte vide formuleringer. Det kan derfor ikke antages, at udvælgelseskomitéen ikke har overholdt ordlyden af denne meddelelse eller har fastsat yderligere betingelser, som var strengere end adgangsbetingelserne i meddelelsen, når henses til de angivne arbejdsopgaver.

19 For så vidt endelig angår anbringendet om tilsidesættelse af lighedsprincippet og forbuddet mod forskelsbehandling af tjenestemænd, består sagsøgernes argumentation alene i at anfægte den omstændighed, at udvælgelseskomitéen har taget hensyn til den forskelligartede karakter af ansøgernes faglige erfaring. Hertil bemærkes alene, at det af selve ordlyden af meddelelsen om udvælgelsesprøven og af vedtægten fremgår, at der skulle tages hensyn til den forskelligartede karakter af den faglige erfaring. I øvrigt understreges det, at udvælgelseskomitéen ved forudgående at have fastsat de generelle kriterier og anvendt disse kriterier på alle ansøgere netop undgik faren for at tilsidesætte det princip om ligebehandling og det forbud mod forskelsbehandling af tjenestemænd, som sagsøgerne har påberåbt sig.

20 Det fremgår af det anførte, at udvælgelseskomitéen hverken har overtrådt meddelelsen om udvælgelsesprøven, tjenestemandsvedtægtens artikel 5, eller artikel 5, stk. 1, i vedtægtens bilag III, eller princippet om ligebehandling og forbud om forskelsbehandling af tjenestemænd. De herom fremførte anbringender kan derfor ikke lægges til grund.

Anbringendet om, at visse sagsøgere tidligere havde fået adgang til tilsvarende udvælgelsesprøver

21 Sagsøgerne har med deres fjerde anbringende gjort gældende, at udvælgelseskomitéen burde have taget hensyn til afgørelser, truffet af udvælgelseskomitéer for tidligere udvælgelsesprøver, som havde fastslået, at den faglige erfaring, visse af dem besad, var ligestillet med eksamensbevis for en afsluttet gymnasieuddannelse, og derfor havde givet dem adgang til udvælgelsesprøven.

22 Domstolen har i domme af 5. april 1979 (Kobor, 112/78, Sml. s. 1573) og af 21. marts 1985 (De Santis, 108/84, Sml. s. 947), udtalt, at når en udvælgelseskomité kun kan efterprøve opfyldelsen af betingelser i en meddelelse om udvælgelsesprøve ud fra en delvis subjektiv vurdering, kan den frit vælge at se bort fra tidligere udvælgelseskomitéers bedømmelse, men den skal i så fald give en særlig begrundelse for sin beslutning.

23 Det bemærkes dog, at forpligtelsen til at begrunde enhver afgørelse vedrørende en ansøger, når vurderingen af vedkommende er mindre fordelagtig end ved en tidligere udvælgelsesprøve, kun gælder, såfremt den pågældende har henledt udvælgelseskomitéens opmærksomhed på dette punkt.

24 En udvælgelseskomité kan ikke være forpligtet til selv at undersøge, om ansøgerne har fået adgang til en tidligere udvælgelsesprocedure. Ansøgerne må selv tilstille udvælgelseskomitéen alle de oplysninger, som de finder nødvendige med henblik på gennemgangen af deres ansøgning, og også selv om de ikke udtrykkeligt er blevet opfordret hertil.

25 Under alle omstændigheder havde sagsøgerne, da de fik meddelelse om den pågældende afgørelse, kunnet gøre opmærksom på dette forhold, ligesom de havde kunnet gøre opmærksom på ethvert andet forhold, der kunne begrunde en ændring af afslaget på deltagelse i udvælgelsesprøven.

26 Det fremgår af sagen, at bortset fra Muller og Mallaby havde ingen af sagsøgerne meddelt udvælgelseskomitéen, at de tidligere havde fået adgang til en eller flere udvælgelsesprøver i kategori B.

27 Muller havde derimod ved skrivelse af 16. maj 1987 til udvælgelseskomitéen udtrykkeligt angivet, at hun havde fået adgang til udvælgelsesprøverne nr. CJ 34/80 og 133/81. Det står fast, at udvælgelseskomitéen ikke gav hende nogen direkte forklaring på, hvorfor hendes faglige erfaring var blevet bedømt mindre fordelagtigt i den her anfægtede udvælgelsesprøve end ved de tidligere udvælgelsesprøver. Heraf følger, at udvælgelseskomitéens afgørelse om ikke at give hende adgang til prøverne, må annulleres.

28 For så vidt angår Mallaby, havde denne ganske vist meddelt udvælgelseskomitéen, at han på grund af sin faglige erfaring kunne få adgang til en almindelig udvælgelsesprøve i kategori B ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber. Han har dog ikke fremlagt nogen dokumentation, der gør det muligt at efterprøve denne påstand og i givet fald begrunde den mindre fordelagtige bedømmelse af hans faglige erfaring i den her anfægtede udvælgelsesprøve. Skønt Domstolen har opfordret sagsøgerne til at angive, hvilke udvælgelsesprøver de havde fået adgang til, har Mallaby ikke givet nogen præcise oplysninger herom.

29 Heraf følger, at det fjerde anbringende er begrundet, for så vidt angår Muller, men uden grundlag for så vidt angår de øvrige sagsøgere.

30 Det fremgår af det anførte, at afgørelsen fra udvælgelseskomitéen for udvælgelsesprøve nr. CJ 80/86, hvorved denne afslog at give sagsøgerne adgang til prøverne, må annulleres for Mullers vedkommende. I øvrigt frifindes sagsøgte.

Sagens omkostninger

31 I henhold til procesreglementets artikel 69, stk. 2, dømmes den tabende part til at afholde sagens omkostninger. I henhold til procesreglementets artikel 70 bærer institutionerne imidlertid selv de udgifter, de har afholdt i sagen anlagt af de ansatte ved Fællesskaberne.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

DOMSTOLEN (Første Afdeling)

1) **Afgørelsen fra udvælgelseskomitéen for udvælgelsesprøve nr. CJ 80/86 om ikke at give Muller adgang til prøverne annulleres.**

2) **I øvrigt frifindes sagsøgte.**

3) **Sagsøgerne, bortset fra Muller, betaler deres egne omkostninger.**

4) **Domstolen betaler Mullers omkostninger samt sine egne omkostninger.**

Joliet Slynn Rodríguez Iglesias

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 12. juli 1989.

J.-G. Giraud
justitssekretær

R. Joliet
formand for Første Afdeling